

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conversio Peccatoris, Seu Modus quo Peccator communiter resurgit ad justitiam.

Lefelon, Antoine

Bruxellis, 1675

§. 3. Venialium citiùs quàm mortalium remiſſio obtinetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9433

§. II.

Non omnia venialia in hâc vita cavere possumus.

ALia est venialium ratio. Hæc omnia cavere optare possumus, sed in ista mortali vita perficere non possumus: propter quod & Sanctissimorum *Ioan. 1. ep. c. 1. v. 8.* vox est: *Si dixerimus, quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est.* Etenim: *In Ps. 118. cont. 3.* *Quoniam tentatio est vita humana super terram, etiamsi à criminibus longè simus, ait D. August. non tamen deest, ubi desideris peccati vel facti, vel dicti, vel cogitatu obediamus, quando adversus majora vigilantibus quedam incautis minuta surrepant.*

§. III.

Venialium citiùs quàm mortalium remissio obtinetur.

EJusmodi quidem minores defectus etiam in particulari longè difficilius plerumque quàm majora & graviora delicta vitamus, ac per hoc facilius quoque est, hæc quàm illa absolutè cavenda proponere. Et tamen ut *S. Bonaventura, & vera* *Brevil. p. 3. c. 8.* asserit doctrina, citiùs est venialium quàm mortalium veniam obtineri: ex quo

quo

quo discimus, non æquè perfecto utrobique opus esse abstinendi proposito. Discrimen hoc inter mortalia & venialia Justorum delicta notavit S. August. *De 10.*
 Dum dixit: Ne putetis, Fratres, quia facienda *chordis cap.*
 sunt quotidie adulteria, & eleemosynis quoti- *II.*
 dianis mundanda sunt: ad illa majora scelera non
 sufficiunt quotidianæ eleemosynæ, ut ea mundent.
 Aliud est ubi mutes vitam, aliud est ubi toleres
 vitam. Illa mutanda est: si mæchus eras, noli
 esse mæchus: si fornicator eras, noli fornicari:
 si homicida, noli homicida esse: si ibas ad ma-
 thematicum, & ad cæteras pestes sacrilegas,
 jam desine. Arbitraris hæc, nisi fieri desinant,
 quotidianis eleemosynis posse mundari? Illa dico
 quotidiana peccata, quæ aut linguâ facile com-
 mittuntur, ut est verbum durum, aut cum la-
 bitur aliquis in risum immoderatum, aut in
 hujusmodi nugas quotidianas. In ipsis concessis
 peccata sunt: cum ipsa uxore si exceditur concum-
 bendi modus procreandis liberis debitus, jam pec-
 catum est: in ipsis alimentis, quæ utique con-
 cessa sunt, si fortè excedis modum, & ampliùs
 accipis, quàm necesse est, peccas. Quotidiana
 sunt ista quæ dico, sed tamen peccata sunt, &
 non sunt levia, quia plura talia peccata dicimus,
 Fratres, quotidianis eleemosynis posse mundari:
 Non tamen sine debita ab eis conversio-
 ne. Nam exclusivè accipiendum est,
 quod

Serm. 34. de divers. c. 12. quod idem S. Doctor alibi de his minoribus potissimum differens ait : *Omnia ergò præterita conversis (nonnisi conversis) dimittuntur.*

Serm. de trip. Mis. Augustinum secutus est Bernardus. *In his, ait, à quibus abstinere non possumus, dum gestamus corpus peccati, ad salutem sufficere potest penitentia quotidiana. At in gravioribus quidem, & quæ peccata ad mortem sunt, opus est non solum penitentiâ, verum etiam continentia. Itaque, consolando ait alibi, Iudâ & Jerusalem, nolite timere, si perfectionem, quam desideratis, nondum potestis adipisci; sed quod minus habet imperfectio conversationis suppleat humilitas confessionis, & imperfectum vestrum videbunt oculi Dei. Propterea enim mandata sua mandavit custodiri nimis, ut videntes imperfectionem nostram deficere, & non posse implere quod debet, fugiamus ad misericordiam & dicamus: Quoniam melior est misericordia tua super vitas; & qui non possumus in vestitu innocentia, seu justitia, appareamus vestiti confessione.*

Introductio- nis ad vitam devotam lib. 2. c. 19. Hæc ad solamen eorum qui circa venialium confessionem nimiam sollicitudine anguntur: & ex adverso qui sic nimiam incuriam laborant, cogitent hæc duo monita Salesii: habe semper veram displicentiam de peccatis, quæ confiteberis quantumvis parva sint, cum firma resolutione de-

inceps

inceps emendandi te: abusus est confiteri aliquod peccatum cujuscumque generis illud sit five mortale, five veniale absque eo quod velit se ab eo purgare. Hæc ille.

§. IV.

Pro quorundam venialium pœnitentia impetrandâ, laborum & precum instantiâ opus est.

ITaque à venialium ad mortaliū pœnitentiam non debita fit ratiocinatio, neque ex illius facilitate huic difficultati præscribitur. Addo nunc & ipsam venialium pœnitentiam labore & precum instantiâ haud rarò debere obtineri. Etenim si quis (ut sunt plerique) venialibus quibusdam affectibus sit implicitus, potest quidem his affectibus nondum exclusis sufficientem de aliis pœnitentiam agere, attamen ut & ipsis affectibus renuntiet, ut oportet, ac debitè ab iis resurgat, multo ei opus est studio, multâ prece, multumque repetitâ. Noverunt hoc qui attentant, frequenter velle adjacet eis, sed tamen non inveniunt & facere, nisi petendo, quærendo, pulsando, à quo habent desiderium, impetrent & effectum. A quo si ad mortalia argumentari licet, adversus Appendicem est concludendum.